

***
Zna stos przepisów
i wszystkie wzory,
Ale dlaczego od nas tego żąda,
Nikt nie wie do tej pory!

***
Na lekcjach niemieckiego,
Wiele słówek zapominaliśmy
I bardzo fatalnie się z tym czuliśmy.
Zbierając jedyńki, jak śliwki w kompot
Wpadaliśmy!

***
Czarny wąsik, błysk w oku, uśmiech figlarny,
Nasz Andrew – dyrektor jest bardzo popularny.
Łąka zielona, siatka na motyle,
Tak chciałby spędzać wolne chwile.
Kraży swym passatem po całej gminie.
Z wyszukiwania zbłąkanych uczniów słynie.
Niestrudzenie mobilizował do nauki
Słynące z nic nie robienia leniuchy!
Wolny czas nam skutecznie organizował.
Nawet największy twardeł się poddawał
I z testami u dyrektora się meldował!
Rekolekcje i Wielkanoc 2009 roku
Spędziliśmy ze sprawdzianami u boku!

***
Indie, Chiny, Rosja czy Pakistan,
Nauczanie geografii i wosu to jej misja.
Kiedy tłumaczyła, na mapie wskazywała,
Po szlakach wiedzy świetnie rapowała!
Co to jest klimat i pasaty?!
W głowie krążą jej cytaty:
„Nic nie czytajcie! Nic nie słuchajcie,
Wy nic nie oglądajcie!
Na jakim świecie żyjecie?”
Więcej nie mamy nic do powiedzenia
Spuśćmy litościwą zasłonę milczenia!

***
Nikt by nie podejrzewał naszego trenera,
Że, gdy na parkiet się wybiera,
Zamienia się w walecznego lwa!
Na treningu nieraz wychodziły nam gały.
Panu Tomkowi wchodziły wszystkie strzały!

***
Wszystko potrafi,
Wszystko naprawi.
Najniższej oceny szybko nie wstawi,
Jednak lenistwa zbytnio nie trawi.

***
Jej arcydzieła zdobiją całą szkołę,
W sali gimnastycznej damnickie budowle.
W klasach literki, plakaty i kwiatki
Wycięte zdolną rączką pani Danki!
Kiedy wpadnie w trans tworzenia,
Nasza Artystka odpływa w krainę marzenia!

***
Wśród nudnych dat, skutków i przyczyn
Pani żartuje i nigdy nie krzyczy.
I choć ta wiedza jest bardzo trudna,
Z panią ... historia nie jest nudna!

***
Z Einsteinem pod rękę chodziliśmy
I wiele ciekawych zjawisk widzieliśmy!
Z nią przeżywaliśmy wzloty i upadki,
Gdyż przy ściąganiu zdarzały się wpadki.
„Siadaj! Jeden!” – często słyszeliśmy
I ponownie do zakuwania się zabieraliśmy!

***
Jak anioła głos, usłyszałem ją.
Powiedziała: „Chodź! Rozwiąż to!”
Widzę dłonie swe, czuję skołatane serce,
Ale rozum w poniewierce!
Już pod koniec dnia widzę obraz jej,
widzę miejsce, w którym byłem.
Już pod koniec dnia, słyszę cichy szept,
„To nie był sen! Ty jesteś leń!”

***
Z gramatyką angielską musieliśmy być za pan brat,
Słabiotkie oceny nie były nam w smak.
Unikaliśmy rozwiązywania trudnych testów,
Udawaliśmy twardeych the Bestów.

***
Uczyła nas pięknego śpiewania
I wszelkich nutek odróżniania.
Przed każdym świętem się trudziła
I pięknych piosenek nas uczyła!
Chór w naszej szkole założyła
Drogę do kariery wielu otworzyła!
Sebastian C. Pavarottim może zostanie,
Kawior i ostrygi będzie jadł na śniadanie.
Czy wtedy wspomni rozśpiewaną Anię?
W naszej pamięci na pewno pozostanie!